

Români celebri: HENRI COANDĂ

A urmat cursurile Liceului „Sf. Sava“ din București și ale Liceului Militar din Iași. A urmat cursurile Școlii de Artilerie, Geniu și Marină, la terminarea cărora i s-a acordat gradul de sublocotenent. În 1906 s-a înscris la Școala Superioară de Aeronautică și Construcții Mecanice, de la Paris, prima de acest fel din lume, pe care a absolvit-o ca șef de promoție. S-a perfecționat la Institutul de Electricitate „Montefiore“ din Torino, la Technische Hochschule de la Charlottenburg și la Universitatea din Liège. A lucrat apoi la Nisa, în șantierele conduse de inginerul Gustave Eiffel.

În 1907, la Salonul Expoziției organizat în Palatul Sporturilor din Berlin, a expus pentru prima oară în lume macheta unui avion fără elice, viitorul avion cu reacție. Revenit în țară, a realizat la Arsenalul Armatei din București macheta unui avion echipat cu un motor-rachetă cu combustibil solid.

În 1910, la cel de-al doilea Salon internațional de aeronautică de la Paris, a expus un avion bazat pe propulsia prin reacție (avionul „Coandă 1910“), experimentat în același an lângă Paris, la Yssy-les-Moulineaux.

În 1911 a prezentat la Reims, cu prilejul unui concurs de avioane militare, primul avion bimotor din lume. În același an, a fost angajat ca inginer la uzinele de avioane din Bristol (Marea Britanie), unde, în perioada anilor 1911–1912, a construit primul avion „Bristol-Coandă“, realizat mai târziu în mai multe variante, unul din cele mai bune avioane intrate în dotarea aviației din mai multe țări, inclusiv din România.

La uzinele „Delauney-Belleville” din St. Denis, Franța, a construit în 1916 un avion echipat cu două elice propulsive, montate la extremitatea posterioară a fuselajului.

Numele său rămâne legat și de fenomenul aerodinamic, cunoscut sub numele de „efectul Coandă“, brevetat în 1934 sub denumirea de „procedeu și dispozitiv pentru devierea unui fluid într-un alt fluid“.

Preocupările sale au cuprins și prospecțiunile geologice și fizica cristalelor de zăpadă.

Invențiile sale s-au concretizat în peste 250 brevete cu aplicații în diverse domenii: construirea de prefabricate pentru locuințe pe baza unui material inventat de el, crearea unui nou sistem de transport tubular de mare viteză, preconizarea unei instalații de desalinizare a apei marine, realizarea unui tun fără recul destinat echipării avioanelor; în anii Primului Război Mondial, în condițiile lipsei de metal, a inventat rezervoare pentru hidrocarburi construite din beton armat.

Volume

1910 *Sur les ailes comme machines à réaction*

1911 *Étude de la résistance de l'air par la chromophotographie*

1954 *L'énergie solaire*

1961 *L'Air, source de progrès*

Brevete

1935 Brevet pentru *procedeu și dispozitiv pentru a face să devieze o vână de fluid ce pătrunde într-un alt fluid și amortizor de zgomot, bazate pe acest procedeu, pentru motori termici, arme și guri de foc*

1941 Brevet pentru *perfecționări la injectoare și ejectoare*

1955 Brevet pentru *procedeu și dispozitiv pentru obținerea de apă pură, pornindu-se de la o soluție salină, în condițiile unei temperaturi relativ joase (pe baza energiei solare)*

1958 Brevet pentru *perfecționări la aripile de avion*

1973 Brevet pentru *procedeu și instalație de transport pneumatic în interiorul unei canalizații tubulare*

Membru în asociații profesionale naționale și internaționale

„Honorary Fellow“ al Societății Regale de Aeronautică din Londra, 1971

Membru de onoare al Centrului Internațional de Cercetări Biologice de la Geneva, 1956

Titluri și distincții

- Medalia de aur pentru invenții la Padova, 1930

- Medalia Aeronautică la Paris, 1961

- Comandor al Ordinului de Merit pentru cercetare și invenție la Paris, 1960

- Diploma de onoare „Harry Diamond Laboratories“, New York, 1965

- Ordinul „Meritul Științific“, 1970